

STS de 25 d'octubre de 2005, recurs 1129/2004

La normativa aplicable en el cas de jubilació forçosa en conveni col·lectiu anterior a la Llei 14/2005 (accés al text de la sentència)

El supòsit de fet d'aquesta important sentència –que resol un recurs d'unificació de doctrina- se centra en la reclamació presentada per un metge (personal laboral) que treballava pel servei de salut d'una comunitat autònoma, davant de la seva jubilació forçosa als 65 anys d'edat com a conseqüència de l'aplicació de la corresponent clàusula de jubilació forçosa prevista al conveni col·lectiu del personal laboral.

El demandant considerava que la clàusula del conveni no li era aplicable ja que aquest conveni va ser subscrit i publicat oficialment amb posterioritat a la derogació de la disposició addicional desena de l'ET per part del RD-Llei 5/2001, de 2 de març. La seva reclamació va ser desestimada tant pel Jutjat del Social com pel TSJ de Madrid.

El TS fonamenta la seva decisió –favorable al demandant- en els següents arguments, d'especial transcendència donada la important confusió existent en aquests moments al voltant d'aquest tema:

- Hem de distingir clarament entre els convenis col·lectius subscrits durant la vigència de la disposició addicional desena de l'ET i, per tant, habilitats legalment per a pactar edats de jubilació forçosa, i convenis subscrits amb posterioritat i, en conseqüència, no habilitats per recollir aquests tipus de clàusules.
- En el cas plantejat, la jubilació del demandant es va produir sobre la base d'una clàusula convencional subscrita sense habilitació legal i, per tant, la decisió extintiva de l'administració ha de qualificar-se com injustificada i il·legal.
- La solució anterior no es veu afectada pel contingut de la disposició transitòria única de la Llei 14/2005, que preveu la rehabilitació i plena efectivitat de les clàusules de jubilació forçosa recollides en convenis col·lectius subscrits abans de la seva entrada en vigor –el dia 3 de juliol de 2005-, amb l'única exigència que el treballador afectat tingui el període mínim de cotització per a tenir dret a la pensió de jubilació contributiva.
- El TS entén que, encara que en el cas plantejat el conveni aplicable es veu afectat per l'esmentada disposició transitòria, la normativa aplicable és aquella existent en el moment en que es va generar la situació de litispendència, ja que l'aplicació de la nova normativa suposaria tant com modificar l'objecte del procés, creant la consegüent indefensió entre les parts, contrària al dret a la tutela judicial efectiva que garanteix l'art. 24 de la Constitució, sense que, per altra banda, es pugui pensar que el legislador ha volgut anar més enllà en la seva retroactivitat que fins a on permet el propi dret constitucional.
- En definitiva, el procés es resol d'acord amb la legislació vigent l'any 2002, i en conseqüència, la decisió de jubilació forçosa es considera un acomiadament improcedent, al mancar la necessària habilitació legal.

Cal concloure que aquest mateix criteri es recull a les sentències del TS de 10 d'octubre (recurs 60/2004) i de 13 d'octubre de 2005 (recurs 1925/2004); criteri que, no obstant, planteja importants dubtes de constitucionalitat.